

Pierij. Val. Afio & Lynx.

eum apparere cōstat, veluti etiā pleriq; homines ignobiles, potentiorū tantū D
fauore aliquo, tali quippe adspirante Fauonio, nullis alioqui natalibus, nulla
probitate, nulla virtute nulla muniti disciplina, ad clarissimas interdum digni-
tates euehuntur, omnibus, vnde hi prodierunt, admirantibus. Noctuarum hoc
est genus maximū, quibus pluma aurium modo surrigitur, vnde & nomen illi:
otus enim Græcis est, de qua quidem apud Athenæum plura comperies.

M I M V S.

PEr hanc auem pleriq; mimum atq; parasitum exprimunt: non enim à mimi-
ca multum distat ars parasitandi, quam ita describit Horatius:

Alter in obsequium plus aequo pronus, & immi-

Derisor lecti, sic nutum diuitis horret,

Sic iterat voces, & verba cadentia tollit,

Ut puerum credas seu dictata magistro

Reddere, & vel partes mimum tractare secundas.

Est enim hæc avis omnium maximè imitatrix, & vt Plinius ait, parasita, & quo-
dam genere saltatrix.

C O R N V T I.

HÆc in clypeo atq; insigni militum Romanorum, qui recentiori tempore,
paulo antè quam declinaret Imperium, sub Magistro peditum merebant,
ordinis eius signum fuit qui CORNVTI appellabant: eratq; ales prasinæ
coloris in orbiculo luteo, quem cœruleus ambitus latè ductus circumpletebatur,
à quo mox arctior & ipse luteus, & circa marginem extremus ruber.

D E I Y N G E ▶

Lynx inter lingua nobiles enumeratur, pro quo nomine Lyncē com-
plusculis in locis apud Pliniū corrupte scriptū offendes, indice etiā
illo tam copioso, eodē errore perplexè notato, quippe qui volucrē
animal quadrupedibus adnumerarint, Lyncem eam, quę nostra hęc
lynx est, arbitrii, Fringillā hanc vulgo dicunt, vt Gaza putat. Græci pleriq;
Romani sermonis non vocem, sed significationem secuti, σειρνυῖδα Latini à cau-
dæ cōtinuo motu, motacillam dici tradidere, Torquillam alij, à torque quo col-
lum insignita est: alij turbinem, alij aliter nominarunt: sed nos Pliniani codicis
macula iam eluta, ad significata nostra reuertamus.

D I C A C I T A S.

PEr eam pięam nōnulli dicacem hominem intelligent, propter insignē lin-
guę longitudinem: linguam enim habet serpentibus similem, quam in longum
mensura quatuor digitorum exporrigit, rursumq; contrahit intra rostrum
non complicata, sed terreni lumbrici more collectam, & in seſe reductam. Com-
munis autem sermo verbosos garrulosq; homines ab instrumento ipso lingua-
ces appellare solet. Sed ad linguam id etiā addemus, quod pedes habet lynx bi-
nis vtrinq; digitis insignes: illi tamen hæc de Lynce dicta credidere.

I N C A N T A T I O.

PAssim vero præcipuum ales hæc fuit incantationū signum, propterea quod
amatoriu quid natura inesse persuasum est. Quinetiam quæcunq; ad rem
amatoriam beneficia, pharmaca, incantationesq; comparantur, uno vocabulo
Iyngas Græci vocauere. Hinc apud Theocritū intercalare illud, Pharmaceutria:
Ιγγέλλητε τυτήνον εἰον ποτὶ θλόπα τὸν ἄνδρα.

Scri-